

: 11

עין משפט
נר מצודה

א (מ"י) פ"ה מהל' חזק' הלכה
ב ט"ש י"ע א"ה שנת תשס"ב
ספר ל"ו
ל"ד ב מ"י פ"ה מהלכות גלי
המקדש ה' י"ט
ל"ה ג ד מ"י פ"ה מהל'
למסור מזבח הל"ד
וספק כז"י ולמסור וי"ש
נ"ה

תורה אור השלם

1. יהיה ביום כלות משה
2. ולקחם את המשכן וינסעו
3. ואלו יקדש אתו ואת כל
4. כליו ואת המזבח ואת כל
5. כליו וימנעם הקדוש
6. אתם: במדבר א' כ
7. ממשוכבתיכם תביאו
8. לכם תנופה שהם שני
9. עשרתים יום תהיה מען
10. תאמנה במדבר: יקרא
11. יקרא כג' ח
12. כל המנוח אשר
13. תהיו בו: יקרא
14. תעשה
15. המען כי לא יור וכל דבר
16. לא תסירו ממנו אשר
17. יקרא: כג' יא
18. רבן ראשי תהיו
19. אתם ואל המזבח ואל
20. אתם לרית נחת:

מוסף רש"י

מרת הלה נמשח בין
מפגעים בין מבורך. שם
הכל (קדוש צ בנתיא) מרת
הדבש אל ממשוול
עיקר. היה סם שמדדן ו
קדוש קדוש חסד ונברא
קדוש לזמן חסד (שם)
כל שממנו. כן אל
לז דם אל הקטירני לו
(קדוש) כן היה לו לחסד.
לנה לו לחסד מחני. לז
לחידושיו נמי בלתי משל
לז הקטירני לו שחטו שול
כבר שם לו. יש כולל לו
לז נבר לו קדשנו
משולל יש כולל זה שר
נחמתי. וסוף כן ובר
נחמתי.

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) [נדל"ל מנחת נסכים]
(ב) [נדל"ל אלתם הסנים]

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות

וְשִׁמְעִינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ דַּאֲמַר מִדֵּת יֵשׁ אֵל תִּקְדְּשֶׁהָ. לְקַמֵּן בְּפִי שְׁמִי מִדּוֹת (דף 5.) וְאֵלֵּים דְּלִמָּא ס"ל תַּנּוּר מִקְדָּשׁ דְּהִיּוּן מִשְׁתַּקְרֵמוּ פְּתִיז וְעִדְיִין יִכּוּל לֵבָא לְתֵי חִימוּז וְנִרְחָא לְדַקְדָּק מִתּוֹךְ כֶּךָ

דמשקרתו פניו מו לא אחי לדי חימין
 ונפקא מינה לתלות של פסח ונסוף
 פ"ק דשבת (דף יט:) משמע דמהיה
 שעתא חזי אפיה אפיה גמורה דלמך האם
 ולא חררה על גבי נחלים אלא כדי
 שיקרמו פניה ושמה וזו היא שיטור
 המכלול בן דרוסאי ופולגותא היא
 בקצירתם פנים האם זה היה בנחתון
 או בעליון וה"ע דמשמע הכא דלי
 מרת יבש נקדשה קדש לחם הפנים
 שנשמרד בו סולת בעשורין ולא
 משמשתמיש בשום דומת לליקודם אלא
 או בנורו או על השולחן לקמן בפרק
 שמי הלחם (דף לה:) דקאמר
 ושמיס מקרא אחד דרבו ויהוה דרך
 חול כ"ו וצברק ב' דמעשה (דף ט.)
 חול גבי לחם הפנים קרמו מקדש
 הוכשרו ליסבל וצבי מנחות קמי
 קדשו בכלי: **רבי** "אש" כבר אותם
 למעוטי מרת יבש מבחין. ולא
 משמע מנחות אותם יבש שני מנחת
 חלה דומשת גבי כלי המונח כמי
 שכן מרת לח כך פירש בקונו ומשמע
 שיהיה כבן ריבוי משיחה יותר מנחת
 שבעות וא"ת היינו סוגיא דברש פ"ב
 דשעוועות (דף ט.) דלרשין אומם
 במשיחה ולא לדורות במשיחה אלא
 בעבודתה ממילא לא כ"י יוחנן ולא כ"י
 יאשיהו יח"ל דלמח כ"י עקיבא דליח
 לא מרת לח במשיחה שפתי ובחון
 כדמוכה בשמעתין ולקמן בפרק שמי
 מנחות (דף ז.) ופסילה ליה מרת יבש
 חול היא א"כ לא איתרין אומם אלא
 לחמיהו ללירות בעבודה:

לך שהרי אינה מקרשת
בזושרו בחול הבי הש

וַיֵּן כִּסּוּף הַמּוֹצָה מִקֶּדֶשׁ (וַחֲסִים דף סד.)
הַמִּתְעַלֵּה לִּי טְנוּעָה בְּמוֹצָה יִקְדֵּשׁ אֵין לִי
אֵלֶּה מוֹצָה כְּנֶס מִיֵּן ס"ל אֵת הַמּוֹצָה
וְהָאֵל דְּרֵרֶשׁ בְּנֻחִים כְּשֶׁלִּי קִדְשִׁי
קִדְשִׁים (דף סד:) עַל קִיר הַמּוֹצָה וְלֹא
עַל קִיר הַכֶּכֶב שֶׁל דְּמוּיָהּ קִיר
לְמַעֲטוּי אֵלֶּה כִּיֵּן מוֹצָה דְּוֹקָא
מִשְׁתַּמֵּת בְּדִקְרָאָהּ נִמִּי לֹא אֵת הַיִּסּוּד
וְלֹא קִיר הָאֵלֶּס וְיִמִּיהָ דַּתֵּן כִּפ"ב
דְּוִחִים (דף קי.) נִתֵּן עַל הַכֶּכֶב פִּסּוּל
וְאִמְרָא בְּגִמְרָא ה' אִמְרָ שְׁמוּאֵל פִּסּוּל
כֶּכֶב אֵלֶּה כְּנֶס עֵלִים תַּחֲסִפֵּי דְאִמְרָ קִיר
וְאִמְרָ נִתְחִי לִכֶּס עַל הַמּוֹצָה כִּיֵּן שְׁהִיב
סֵד לְמוֹצָה תַּחֲסִפֵּי עֵלִים אֵלֶּה כֵּלָּה
וְיִתּוּרָא דִּקְדֵּשׁ כְּשִׁנְיָא כִּכָּה כְּמוֹצָה
וְיִתְרָלֵה דִּקְדֵּשׁ שְׁמוּאֵל לֹא קִיר אִתְּנָה
עַל גְּבִי הַכֶּכֶב (אֵלֶּה) אֲחִיָּק קִיר
דַּתֵּן הַסֵּס שֶׁלָּה כְּנֵגַד הַיִּסּוּד נִתֵּן אֵת
הַיִּתְּיִין לְתַעֲלֵה לְמַטֵּה וְאֵת הַיִּתְּיִין
לְמַטֵּה שְׁמוּאֵל וְעַל זֶה קִירָה אֵלֶּה
קִבְרָה עַלֵּה בְּמִקְוִיִּין מִקְוִיִּין דְּמִי וְעַל
כְּרַחֲשֵׁן שְׁמוּאֵל לֹא אֵתְלִיִּה מִתְּעִיִּין
קִיר דְּיִתְּיִין דְּפִים שְׁמֵתֵן מִחוּץ לְכִי"ע
לֵאלֹא מִקְוִיִּין דְּמִי כְּדִמּוּחַ דְּפִי" כֵּל
וְהַסְפִּיל (וַחֲסִים דף קי.) כְּסוּפִי כְּפִירו

ולפלו רבי יהודה בניתנין בחוק בפנים ובפנים בחוק פירוש דהני שלא
לחמר בנחשים בפי' קדיש קדשים (ד' נט.) דרלפת עזרה נמקדשה כמנחת
מועד ושילה ונוג וגבעון אי נמי אפילו לרבי יהודה הא דקדיש שלמ

ממנו למה לי אלא לומר לך כל שממנו לאישים שיריו הרי הן בכל תקטיריו: אינן מגופן לאישים.
למנות: התעלה מנהל על גבי הררש, ולא הנה

ומי פירוש אין מחמיוין. ולית ליה מגבלה במים וכשרה ומנחת כהנים
וכהן משתי נמי איתרבא מיניה והכי משום פלוגמיהו נקט: חוקמין
מנחת נכסים מי ח' היא חומץ הא מי פירוש כן. דנשמן א' נגלה
דהא י' לה ג' לוגין לעשרון דנשלמא שאר חומץ מנחת שאין שמן

מרוצה יסיר' נותנין בזה מים הלך
ו' אימער בזה חימוץ אכל בזה מלי
חימוץ איזא: **מגבלה** כמים. הלך
זימן בזה חימוץ: **מדם** יבש' היל' דאס
היי נותנין יא' צייטאס שהיא כלי שרת
אלא עשירין כשמדידן ועשירין כד'
כזה הוה: **ושמעין** לרבי עקיבא כו'
בפ' ב' מדות (לקמן דף 5.) וכיון דללו
קדושה היא עד שצדקרה בשלמן אמאי
עבר עליה. ולקמן פריך הא מדת לה
היא ו' (ומי שהרי ו' (מנו) צייטא
כשלה ומשני ליה לקמן: **שלח** ריבין
דוהי ק' **הנעם** הכסנה. כדלמין:
אכל אפיך לה. משום דהאי פירכא:
וואדא ר' יוחנן לעשמי. דמקוי ויסי
לחם יא' כר' ויסי אלמא לר' ויסי
מדת יבש מתקדשה לעשמי כו':
מבפנים ויין מבחוץ ויין נמשחו

ומשם ויקדש אוסם. אכלו מזבח קאי
(א) לנחם הם: מדרש סלם. הין ונחי
וין וכלוהו איךד למפרש סלם. מדיה
(ב) קמין דף כו: (ג) טרע קין. כלל נמשום
סחרי אינה י"ו מתקדשת מה שבחוסב

(ו) עד לחזק שנתפס דמור מקדש
 דמור יהיה בעזרה חזק מעיקרה לא
 קדשהו עשרון עשרון ומדורו לו ורבי
 יאשיה דרש כבורים לה' אקודס אפייה
 קאי: (ז) אופס. נפטים של כלי
 שמעם ביו: ויפא נמי ר' יוחנן ר"ע
 ור' יונתן אמרו דבר אחד. דהא
 תריייהו אית להו אדמא יבש לא
 נמקדשה: משום דלא שוו. ר"ע ור'
 יונתן במדת לח כ' הדדי דרבי יונתן
 אמר מדת לח נפטים ולא בחזק ר"ע
 סבר בין נפטים בין מנחון ביו: ומקדשה
 כפ' שמי מדות (לקמן דף כ.ו) ואכילה
 ביוסא. (ח) ור' רחמי: קטבליא.
 עור (ט) לימא ליה. רבי יאשיה הכי
 ללא נמקדשה עד י"א אפייה: כגון
 דכילא בעשרון דחול. כ' היכי
 דנשמתי גבי לשה: עשרון. כתיב
 בחזק ועשרון סלת: קדשי קדשים.
 כגון זבחי שלמי לבזר דתן כבש עזרת
 מוסר העומר. שירים י"א שנתרו מן
 הקומץ: כל שממנו לאישים. כל שעלה
 כבר ממנו למזבח ומבשר קדשות כבר
 עלה חלב וזיתות ומן המנחות כבר
 עלה הקומץ ומשמי הלחם כבר עלו
 חלבי כבש עזרת הבאין עמקן וטבולן
 דמו ומלחם הפנים ביזכי לבונה:
 ילאו שמי הלחם ולחם הפנים.
 מדון הגשה לקמן בבאי פירקין
 (דף כ.ה): אין מנוסו לאישים. הלכך
 לענין הגשה לא דמו לשאר מנחות
 שמגופן לאישים חזק לענין הקטרה
 שירים יננה דכבשים וזבין מפרין
 אלות: מנוס. מחזק מאלה:
 חייב. כאילו העלוה על המזבח:
 כא (ס) מנחה: ואל המנחה לא יעלו.
 דסמך ללא מקטירו ממנו
 אשה: אופס. כ' הלהם באו מן
 שזר
 ר' יאשיה סבר אותם
 ור' יונתן סבר מדת
 טרדן קרא למעוטי כי
 מדת לח מבחזין לימא
 מתלמידי ר' ישמעאל
 יונתן משום דלא שוו
 כי פפא לאבי י' והא
 ל כגון ס' שלש על גבי
 ליה רבי יונתן תרע
 לימא ליה כגון דכילא
 כלא בשלמא ביסא לא
 ביסא למילש ביסא כי
 אית לן בה אלא עשרון
 עשרון וכילי ביה שביק
 שרון דחול יתנו רבנן
 חטאת ומבשר אשם
 שים ומקדשים קלים
 שתייה: הלחם ומלחם
 שהוא בלא תקטירו
 ל דבש לא תקטירו
 שהוא ממנו לאישים
 ושתי הלחם ולחם
 והתניא "יצאו שתי
 מן מהם לאישים אמר
 ישים איתמר המעלה
 דבי יוחנן אמר יחייב
 ר' יוחנן אמר יחייב
 אלא מוכח כבש מנין
 וכו' לא יעלו "לרצון
 יט דאמר קרא ישאור
 יעבו אותם אותם הוא
 נבל מירי אחריניהם
 ור'

קומן הן וצפ"ב דוצנס (דף ט: ד"ה אחר) הארצות: **בבש** מין ר"י
זוה מ"י לתיקת קרקע ערה מין אלף משם דלירי נמי דהא צהל
לפה לבשרין קדש ולא לפסולין * מדע דהא אין עולין לבתמיה:
ורבי

לל הבא עמהן יש ממנו לאישים מאי ניהו סכבשים הבאים עם הלחם אימורין למוכח ושני בזיכי אוחס ושאור ודבש הוא דבריו לר' רבין במוכח כנאל המזרח למוכח ברכיו.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) יִשְׂרָאֵל דָּוִיד וַיִּתְּשֶׁם וַיִּמָּוֶה
קָדִי יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים הָאֵלֶּם:
(ב) הָיָה מַדּוּעַ וַיִּמָּוֶה
שִׁמְיוֹנִים אֵלֶּם לִפְנֵי (ג) הָיָה
אֲתָם לִחַם כְּמִנִּים: (ד) הָיָה
וַיִּשְׁלַח בִּיטָא כִּי שְׁלֹשִׁין בָּרִי
הַסִּיד: (ה) הָיָה קִטְלָא פִיר
וְלֹא נִקְרָא כִּי שִׁרָת
ספ"ד:

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו גרשון
מגבלה במים עם השמן
וכשרה: ושמענו ליה לרי
עקיבא דאמר בפרק שתי
מדות ישב רב דאמר מדה
יבש לא תקדשה כל עיקר
והואך ליתחייב עלה משום
מחמץ. הא מדת [יבש] היא
אין בין שמן: ואורא ר'
יוחנן לטעמא דרי יוסי
הגלילי: סברא ליה כר'
יאשיה דמדת יבש נמשח
מבמים הלכך מביי לחם
מבמים לטעמא דרי יוסי

[illegible]

ונוהג הבאין עם לחם הפנים